

Savukārt Lēmuma projektā, papildus Lēmumā minētajam, norādīts, ka zvejas rīku limiti tiek piešķirti pamatojoties uz Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumiem Nr.1084, noraidīti desmit personu iesniegumi, tajā skaitā pieteicēja iesniegums, pamatojoties uz Noteikumu Nr.918 8., 17. un 71.punktu, samazināti zvejas rīku limiti iepriekšējā perioda nomniekiem - septiņām personām, pamatojoties uz Noteikumu Nr.918 76.punktu (*lietas 19.-21.lapa*).

Ar Lēmumu noraidīts pieteicēja iesniegums par zvejas rīku limitu – zivju tīklu, reņģu tīklu un 100 zivju āķu – piešķiršanu un šajā daļā Lēmums ir pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts.

Administratīvā procesa likuma 67.pantā ir noteiktas administratīvā akta sastāvdaļas. Atbilstoši šī panta otrās daļas 6.punktam, administratīvajā aktā norāda tā pamatojumu, it sevišķi ietverot lietderības apsvērumus, bet atbilstoši šā panta otrās daļas 7.punktam – atsevišķi piemēroto tiesību normu uzskaitījumu (norādot arī normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu). Lēmumā nav ietverti nekādi atbildētāja apsvērumi, kas bijuši par pamatu tieši šāda lēmuma pieņemšanai. Pamatojuma neesamība liedz tiesai iespēju izvērtēt Lēmuma tiesiskumu, jo nav zināmi administratīvā akta izdevēja argumenti un apsvērumi.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 103.panta pirmajai daļai, administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole pār iestādes izdota administratīvā akta vai iestādes faktiskās rīcības tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros. Savukārt, atbilstoši šā likuma 250.panta otrajai daļai, tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā. Minētais ierobežojums neattiecas uz lietām, kurās prasījums ir labvēlīga administratīvā akta izdošana.

Izskatāmās lietas priekšmets ir administratīvā akta daļā tiesiskums, tāpēc tiesa savā kontrolē pār to ir ierobežota ar to pamatojumu, ko iestāde ir ietvērusi savā Lēmumā. Tā kā pamatojuma nav, tiesai nav pār ko veikt kontroli.

Turklāt Lēmumā nav norādīti piemērotie normatīvie akti. Tādējādi pārkāpts Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 7.punkts.

Savukārt Lēmuma projektā norādīts, ka zvejas rīku limiti tiek piešķirti pamatojoties uz Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumiem Nr.1084. Tiesa konstatē, ka atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 30.novembra noteikumiem Nr.1084 „Grozījums Ministru kabineta 2009.gada 30.novembra noteikumos Nr.1375 „Noteikumi par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību piekrastes ūdeņos” Ministru kabineta 2009.gada 30.novembra noteikumu Nr.1375 „Noteikumi par rūpnieciskās zvejas limitiem un to izmantošanas kārtību piekrastes ūdeņos” 2.pielikumā norādītajam, zvejas rīku skaita limits Pāvilostas novadā zivju tīkliem ir noteikts 394. Savukārt Noteikumu Nr.918 8.punkts noteic, ja slēdz jaunu nomas līgumu vai pagarina ūdenstilpes nomas līguma vai rūpnieciskās zvejas tiesību nomas līguma termiņu, priekšroka dodama iepriekšējam ūdenstilpes vai rūpnieciskās zvejas tiesību nomniekam, kas nomas līguma darbības laikā ir pildījis visus līguma nosacījumus. Šo noteikumu 17.punkts noteic, ka, iznomājot rūpnieciskās zvejas tiesības fiziskām un juridiskām personām, ievēro Zvejniecības likuma 7.panta sestajā daļā noteiktās prasības par priekšrocībām zvejas tiesību nomā, bet saskaņā ar 71.punktu zivju nozvejas apjoma vai zvejas rīku skaita limitu rūpnieciskās zvejas tiesību nomniekam nosaka, ņemot